EUROPA-PARLAMENTET 2014 - 2019

Mødedokument

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 }RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4

til erstatning af beslutningsforslag af:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

om Sudan – sagen Meriam Yahia Ibrahim
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
for PPE-Gruppen
Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia

Costa
for S&D-Gruppen
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
for ECR-Gruppen
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
for ALDE-Gruppen
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
for GUE/NGL-Gruppen
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
for Verts/ALE-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om Sudan – sagen Meriam Yahia Ibrahim (2014/2727(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til den fælles erklæring af 10. juni 2014 fra Kommissionens formand, Det Europæiske Råds formand og Europa-Parlamentets formand sammen med deltagerne i mødet på højt plan med religiøse ledere samme dag,

– der henviser til erklæringen fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 15. maj 2014 om den udstedte dødsdom for apostasi i Sudan,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder af 1948 og FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion eller tro,

– der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,

– der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,

– der henviser til anden revision af Cotonouaftalen i 2010,

– der henviser til EU's retningslinjer for religions- og trosfrihed af 2013,

– der henviser til den første protokol til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder om kvinders rettigheder i Afrika,

– der henviser til det arabiske menneskerettighedscharter,

– der henviser til børns rettigheder,

– der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

A. der henviser til, at Meriam Yahia Ibrahim (datter af en ethopisk kristen mor og en sudanesisk muslimsk far), som blev opdraget som kristen, i slutningen af 2013 blev beskyldt for ægteskabsbrud fra hendes fars side af familien, efter de angav hende til myndighederne for at have giftet sig med en kristen mand; der henviser til, at beskyldningen for apostasi blev tilføjet i december 2013;

B. der henviser til, at kendelsen fra retten i første instans blev afsagt den 12. maj 2014, og at dømte Meriam Ibrahim, som på det tidspunkt var gravid i ottende måned, ifølge denne blev dømt til hundrede piskeslag for anklagerne for ægteskabsbrud og til døden ved hængning for anklagerne for apostasi, men at man gav hende tre dage til at give afkald på kristendommen; der henviser til, at Meriam Ibrahim blev dømt i henhold til islamisk sharialovgivning, som har været i kraft i Sudan siden 1983, og som forbyder omvendelse som følge af dødsstaf; der henviser til, at kendelsen den 15. maj blev bekræftet på ny, eftersom Meriam Ibrahim valgte

ikke at konvertere til islam;

C. der henviser til, at Meriam Ibrahim den 27. maj fødte en pige, Maya, i fængslet; der henviser til, at Meriam Ibrahims ben angiveligt var spændt i fodlænker, mens hun havde fødselsveer, hvilket bragte både moderens og barnets helbred i alvorlig fare; der henviser til, at dette udgør en grov krænkelse af kvinders og børns rettigheder;

D. der henviser til, at hendes sag den 5. maj 2014 med succes blev overført til appelretten;

E. der henviser til, at Meriam Ibrahim blev løsladt fra Omdurmans kvindefængsel den 23. juni 2014, efter at appelretten fandt hende uskyldig i begge anklager, men at hun blev anholdt igen i lufthavnen i Khartoun, da familien ville rejse til USA, fordi hun angiveligt forsøgte at forlade landet med forfalskede rejsedokumenter udstedt af Sydsudans ambassade i Khartoum;

F. der henviser til, at Meriam Ibrahim blev løsladt igen den 26. juni 2014 og flygtede til USA's ambassade med sin familie, og at der er forhandlinger i gang for at give hende mulighed for at forlade Sudan, hvor hun er udsat for dødstrusler fra yderliggående muslimer;

G. der henviser til, at tanke, religions- og trosfrihed er en universel menneskeret, som skal beskyttes overalt og for alle; der henviser til, at Sudan har ratificeret de relevante konventioner under FN og Den Afrikanske Union og dermed har en international forpligtelse til at forsvare og fremme religions- og trosfrihed, der indebærer retten til at antage, ændre eller give afkald på sin religion eller tro efter egen fri vilje;

H. der henviser til, at det afrikanske charter om menneskerettigheder og folks rettigheder, som Republikken Sudan har ratificeret, indeholder retten til livet samt forbud mod tortur og grusom, umenneskelig og nedværdigende straf og behandling, men der henviser til, at dødsstraf, piskning, amputering og anden korporlig afstraffelse stadig anvendes som straf i landet for en række strafbare handlinger;

I. der henviser til, at de sudanesiske myndigheder uforholdsmæssigt dømmer kvinder og piger for dårligt definerede forbrydelser på grund af private og personlige beslutninger, der aldrig fra starten burde have været kriminaliseret, og der henviser til, at kvinder i uforholdsmæssig grad udsættes for grusom straf såsom piskning, idet deres menneskerettigheder til værdighed, privatlivets fred og lighed krænkes;

J. der henviser til, at Sudan har tiltrådt det arabiske menneskerettighedscharter, i hvilket artikel 27 fastsætter, at personer fra alle religioner har ret til at udøve deres tro;

K. der henviser til, at Republikken Sudan er bundet af Cotonouaftalens menneskerettighedsklausul[1] og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder[2],

---

[1] Partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000.
[2] FN's Generalforsamlings resolution 2200A (XXI) af 16. december 1966.

L. der henviser til, at Meriam Ibrahims fængsling og umenneskelige behandling på trods af erklæringen om en national dialog fra præsident Omar al-Bashir i januar 2014 vidner om en foruroligende hård kurs fra de sudanesiske myndigheders side over for minoriteter, menneskerettighedsaktivister, studerende, der protesterer, journalister, politiske modstandere og rettighedsbaserede organisationer, navnlig dem, der fremmer kvinders rettigheder og styrkelse af unges indflydelse;

1. fordømmer den uberettigede fængsling af Meriam Ibrahim; opfordrer Sudans regering til at ophæve enhver lovgivning, der forskelsbehandler på grund af køn eller religion, og til at beskytte mindretalsgruppers religiøse identitet;

2. understreger, at det er nedværdigende og umenneskeligt for en gravid kvinde at føde, når hun samtidig er lænket og fysisk tilbageholdt; opfordrer de sudanesiske myndigheder til at sikre, at alle gravide kvinder og kvinder med fødselsveer, der er i fængsel, modtager passende og sikker sundhedspleje, og at dette omfatte både mødre og spædbørn;

3. bekræfter igen, at religions-, tanke- og trosfrihed er en universel menneskeret, som skal beskyttes overalt og for alle; fordømmer på det kraftigste alle former for vold og intimidering, der hæmmer retten til at have eller ikke at have eller til at antage en religion efter eget valg, herunder anvendelse af trusler, fysisk tvang eller strafferetlige sanktioner for at tvinge troende eller ikke-troende til at give afkald på deres religion eller til at konvertere; understreger det forhold, at ægteskabsbrud og apostasi er handlinger, der overhovedet ikke bør betragtes som forbrydelser;

4. minder om, at Sudan har ratificeret de relevante konventioner under FN og Den Afrikanske Union og dermed har en international forpligtelse til at forsvare og fremme religions- og trosfrihed, der indebærer retten til at antage, ændre eller give afkald på sin religion eller tro efter egen fri vilje;

5. kræver, at den sudanesiske regering – i overensstemmelse med menneskerettighederne – ophæver enhver lovbestemmelse, der kriminaliserer eller forskelsbehandler enkeltpersoner på grund af deres religion eller tro, navnlig når tilfælde af apostasi, kætteri eller omvendelse kan straffes med dødsstraf;

6. understreger, at sådanne love er i strid med Sudans midlertidige forfatning fra 2005, verdenserklæringen om menneskerettigheder og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, og opfordrer indtrængende Sudan til at ratificere den anden valgfri protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, der sigter mod afskaffelse af dødsstraf[1];

7. opfordrer Sudan til omgående at udstede et moratorium om alle henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf og alle former for korporlig afstraffelse;

8. bemærker med bekymring den fortsatte og hyppige krænkelse af kvinders rettigheder i Sudan, særlig artikel 152 i Sudans strafferetsplejelov; opfordrer indtrængende de sudanesiske

[1] FN's Generalforsamlings resolution 44/128 af 15. december 1989.

myndigheder til hurtigt at ratificere konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder;

9. bemærker med bekymring, at straffrihed for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne stadig er et udbredt og alvorligt problem i Sudan, således som det er tilfældet i Darfur-konflikten, hvor myndighederne ikke har foretaget retsforfølgelse i størstedelen af de tilfælde af alvorlige forbrydelser, der er blevet begået, herunder forbrydelser med brug af seksuel vold; opfordrer den sudanesiske regering til at undersøge og retsforfølge de ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser, herunder drab, tortur og mishandling af fængslede samt voldtægt og anden seksuel vold;

10. gentager, at det lægger stor vægt på en streng adskillelse af mellem religion og tro på den ene side og staten på den anden side, hvilket indebærer afvisning af enhver religiøs indblanding i regeringens virke og ikke-forskelsbehandling hvad angår religion elle tro;

11. opfordrer Sudans regering til at tiltræde den første protokol om kvinders rettigheder i Afrika, der er knyttet til det afrikanske charter om menneskerettigheder og folks rettigheder, og protokollen om Den Afrikanske Unions domstol, der begge blev vedtaget i Maputo i Mozambique den 11. juli 2003;

12. opfordrer Sudans regering til med støtte fra det internationale samfund hurtigst muligt at iværksætte en retlig reform for at beskytte grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder, sikre beskyttelse af enhver enkeltpersons menneskerettigheder og til især at tage hånd om forskelsbehandling af kvinder, minoriteter og dårligt stillede grupper;

13. udtrykker sin støtte til en indsats for at opnå en inklusiv færdigforhandlet løsning på situationen Sudan og støtter civilsamfundets og oppositionspartiernes bestræbelser på at fremme fredsprocessen;

14. opfordrer EU til at spille en ledende rolle og skubbe på for at få vedtaget en stærk resolution om Sudan på det næste møde i Menneskerettighedsrådet i september 2014, der tager fat på de alvorlige og udbredte krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret i landet;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Sudans regering, Den Afrikanske Union, FN's generalsekretær, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament..